

the single handed sailor goes sailing
Sailing away in the dark
Mark **KNOPFLER**

Prou.
Ni una llàgrima més.
Hi ha, encara, temps i estels.
Hi ha, enceses, gotes de rou.
Hi ha, encara, paradissos i inferns.
Hi ha, plena, una lluna invisible.
No t'entregues a cap altre desconsol.
No et passeges, com una ombra,
pels carrers podrits de la decepció.
No balafies més paraules amb la nostàlgia.
No t'arrossegues entre morts i almoines
com qui espera, moridor, instants fugissers
de vida.
Prou.
Tiba l'arc,
bransoleja'l
i alfarrassa, ullprés,
fanecades de raïm.
Confronta espills,
ensuma't l'alè de poma
i aixeca, amb una sola mà,
sis-centes seixanta-sis
copes de vi per celebrar
l'esplet d'una altra primavera.
Que rebenten les distàncies.
Que es baden les nits.
Que es vesse la mar tota.
Que des de l'interior del món
s'hagen de mullar les mans
per explicar com vas aprendre

a viure dins de la tempesta.*

Prou.

Només troba qui cerca

i, qui cerca, no espera.

Només salta qui estima

i, qui estima, s'eleva.

Només vola qui vol.

De popa o de proa,

el vent és propici

i per tu bufa, temperat

i suau, com un càntic.

Salpa.

Button

Button

«[Single Handed Sailor](#)», de [Dire Straits](#)

*Els darrers quatre versos de l'estrofa pertanyen al poema «Temporal», del [llibre «Els estius»](#)